

Розмова з комахами про Всесвіт

Перебування в лісі очищає душу. Шелест листя на вітру або очерету, крізь який дме вітер, квакання жаб у ставках: усе, що ви чуєте, це звуки природи, які не дозволяють стороннім думкам потрапити у вашу душу. Якщо ви очищуєте душу і дозволяєте природі наповнити все ваше єство, між вами і природою зникає межа. Природа входить у вас, і ви стаєте повністю єдиними з природою. Варто цій межі зникнути, ви відчуєте глибоку радість. Тоді природа стає частиною мене, а я стаю частиною природи.

Я завжди цінував такий досвід у своєму житті. Навіть зараз, заплющуючи очі, я вхожу в стан, у якому стаю єдиним з природою. Дехто називає це відсутністю власного «я» або «не-я», але для мене це навіть більше, оскільки природа входить і займає спорожніле місце. Перебуваючи в такому стані, я слухаю звуки природи — шум сосен, дзижчання комах — і ми стаємо друзями. Проходячи через село і навіть ні з ким не зустрічаючись, я міг відчувати душевний настрій тамтешніх людей. Заночувавши на сільській луці, я слухав розповіді посівів на полях. Дивлячись на посіви, я бачив, сумні вони чи щасливі, таким чином розуміючи, які люди там живуть.

Я пережив в'язниці у Південній Кореї, Сполучених Штатах і навіть у Північній Кореї, однак не почувався там самотнім та ізольованим. Причина в тому, що і в тюрмі я чув звуки вітру й розмовляв з комахами, які були зі мною.

Ви можете запитати: «Про що ви говорите з комахами?» Навіть найменша піщинка містить всесвітні принципи, і навіть порошок, що ширяє в повітрі, наповнена гармонією Всесвіту. Усе, що нас оточує,

народилося через поєднання сил, настільки складних, що нам навіть важко це уявити. Ці сили тісно пов'язані одна з одною. Будь-що у Всесвіті було задумано як частина Божого Шімджон. Тріпотіння одного листка містить у собі подих Всесвіту.

З дитинства в мене був дар входити в резонанс зі звуками природи, коли я блукав пагорбами та луками. Створюючи гармонію, природа випромінює чудовий і прекрасний звук. Ніщо не намагається хизуватися і ніщо не ігнорується, все просто існує у найвищій гармонії. Щоразу, коли я стикався з труднощами, природа мене втішала; щоразу, коли я впадав у розпач, вона піднімала мене. Сьогодні діти ростуть у містах і не мають можливості познайомитися з природою, але розвиток чутливості до природи насправді важливіший за здобуття знань. Який сенс в університетській освіті для дитини, котра не здатна на повні груди відчувати природу, чия чутливість притуплена? Відокремлена від природи людина звідусіль збирає книжкові знання і зрештою легко стає особистістю, яка поклоняється матеріальним благам.

Нам потрібно відчувати різницю між звуком весняного дощу, який падає, немов тихий шепіт, і звуком осіннього дощу, що гучно тріскотить. Тільки людина, яка насолоджується гармонією з природою, може розвинути в собі справжню особистість. Кульбаба, що квітне біля дороги, дорожка за все золото світу. Наша душа повинна вміти любити природу і любити людей. Той, хто не може любити природу чи любити людей, не здатен любити Бога. Усе творіння символічно відображає Бога, тоді як людина була створена за образом Божим. Лише той, хто любить природу, здатний любити Бога.

Я не тільки розгулював по горах і луках і грався там, а й старанно працював, допомагаючи старшому братові по господарству. У будь-якого селянина на кожен сезон є певні види робіт, які належить виконати. Ми орали рисові поля й городи, висаджували паростки рису й пололи бур'яни. Найважче було полоти ділянки, засіяні просом. Після посіву насіння всі борозни потрібно було полоти щонайменше тричі, від такої роботи в нас дуже боліла спина. Закінчивши полоття, ми ще довго

не могли розігнутися.

Солодка картопля буде несмачною, якщо її посадити в глину. Найсмачніша картопля виростає в ґрунті, що на третину складається з глини і на дві третини з піску. Для зернових кращим добривом є екскременти людини, тому я брав затверділі шматки калу і прямо руками подрібнював їх на частини. Допмагаючи на фермі, я дізнався, як найкраще вирощувати боби і який ґрунт найбільше підходить для сої та червоної квасолі. Тож я – усім фермерам фермер!

Провінція Пхьонан однією з перших у Кореї прийняла християнську культуру, і, як наслідок, же в 30-40 роки сільськогосподарські угіддя оралися по прямій лінії. Для пересадки саджанців рису треба взяти довгу міру, розбиту на дванадцять рівних поділок, і відміряти нею рядки по всій ширині рисового поля. Потім дві людини, просуваючись уздовж міри, мають посадити по шість рядків кожен.

Пізніше, переїхавши на південь Кореї, я побачив, що для посадки рису там натягують волосінь поперек усього поля, де топчеться в бруді добра дюжина людей. Мені здається, це неефективний спосіб висаджувати рис. Я ж зазвичай розставляв ноги вдвічі ширше за плечі і таким чином садив рис набагато швидше. Під час сезону посадки я заробляв достатньо грошей, щоб оплатити своє навчання.

Шімджон (кор. 심정) — це сутність краси і первісне коріння любові. У термінах філософії об'єднання означає нестримний емоційний імпульс для отримання радості через любов. Найближчим за значенням словом української мови є «серце», однак воно не передає всієї глибини значення.